

Konsertrecensioner

Östersjöfestivalen: Estonian Festival Orchestra

Publicerad 2017-08-28

Triumf för dirigenten Paavo Järvi. Foto: Foto: Arne Hyckenberg

Succé för en ung, hungrig orkester i Berwaldhallen.

ÖSTERSJÖFESTIVALEN

Estonian Festival Orchestra

Verk av Dmitrij Sjostakovitj, Erkki-Sven Tüür, Jean Sibelius

Solist: Xenia Sidorova. Dirigent: Paavo Järvi.

Scen: Berwaldhallen, Stockholm.

Sverige har onekligen haft sin betydelse för den estniska dirigentklanen Järvi. Fadern Neeme var dynamisk chefsdirigent i Göteborg i mer än tjugo år, yngste sonen Kristjan ledde Norrlandsoperans orkester några år runt millennieskiftet och storebror Paavo var chefsdirigent både i Malmö och Stockholm under 90-talet.

I dag är Paavo Järvi den mest efterfrågade med ett förflutet i spetsen för Orchestre de Paris, med ett pågående kontrakt hos Tokyos bästa orkester och ett kommande dito hos Tonhalleorkestern i Zürich. Läge, således, att sommartid återvända till de estniska stenarna där barn han lekt och grunda sin egen festival. Numera även med egen sommarorkester av handplockade supertalanger.

Det är Estonian Festival Orchestra, baserad i Pärnu, som nu gör sin första utlandsturné. På programmet idel Östersjöfödda kompositörer: Sjostakovitj (S:t Petersburg), Erkki-Sven Tüür (Dagö), Sibelius (Helsingfors, nåja nästan) och extranummer av Hugo Alfvén (Stockholm).

Ett alldeles särskilt lockbete på Östersjöfestivalens program utgjorde den nittonårige Dmitrij Sjostakovitjs första symfoni från 1925, och det blev också Paavo Järvis verkliga triumf. Här var en ung, hungrig orkester helt kongenial; musiker som både kan och vill nappa på de utmaningar som partitur och dirigent förelägger dem.

Vilken stämning av bolsjevikiskt tjugotalsavantgarde och självmedvetet tonårsgeni! Här ryms sprallig kabaré, spattiga marionetter och spetsiga montage inom ramen för en lika säker som kreativ orkestrering. Paavo Järvi triggade sina festivalmusiker i stumfilmssnabba tempi och sylvass artikulation. Lika väl fungerade inte Järvi med detta unga elitgäng i Jean Sibelius välkända andra symfoni, som blev gräll i stället för grann, uppstyckad i stället för upplyftande.

Men Erkki-Sven Tüürs accordeonkonsert för suveräna dragospelssolisten Xenia Siderova var en häftig bekantskap. Särskilt när dragspelets förmåga till riktigt groove tillvaratogs i en härlig final.

Camilla Lundberg

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt